

Af højheden oprunden er

Musik: Ph. Nicolai 1599

Tekst: DDS02 106,1-5

S
A

1. Af høj - he - den op - run - den er en mor - gen - stjer - ne klar og nær, af
du Ja - kobs - stam - mens ny - e skud, du Da - vids søn, min kon - ning prud, mig

9

sand - hed og af nå - de; lif - lig, ven - lig, skøn og her - lig,
fry - der ø - ver - må - de,

19

stor og kær - lig, rig på ga - ver! Lys og liv i dig jeg ha - ver!

2. Du lille barn så favr og skøn,
Gud Faders og Marias Søn,
o du højbarne konning!
Du lilje i mit hjerterum,
dit riges evangelium
er sødt som mælk og honning.
Kære Herre,
Hosianna, Himlens manna,
dig til ære
glad i ånden vil jeg være.

3. Min sjæl i Gud da fryder sig,
når mildelig du ser til mig
med miskundhedens øje.
O Jesus Krist, min frelser god,
dit ord med Ånd og kød og blod
mig salighed tilføj!
Tag mig, favn mig,
gyd i barmen Himmel-varmen,
at din nåde
ved dit ord må ene råde!

4. O Fader Gud, o Herre blid,
du i din Søn fra evig tid,
så inderlig mig elskte!
Din Søn har selv trolovet mig,
jeg er hans brud så inderlig,
han mig til livet frelste.
Eja, eja,
han det giver, at jeg bliver
i stor glæde
hist i herlighedens sæde.

5. Jeg er nu glad og stoler på,
min frelser er mit A og Å,
begyndelse og ende.
Han fører mig med lov og pris
til Himmerig, til Paradis,
fra jammer og elende.
Amen, amen,
kom du milde Jesus lille,
tøv ej længe!
Lyst til dig mit hjerte trænge!

Philipp Nicolai 1599

Hans Christensen Sthen o. 1600